

Satan, de Wereld en de Christen

Door George Cutting

Uit "Het Woord der Waarheid", 14de jaargang, 1959, p. 83-88

<http://www.uitthewoordderwaarheid.nl/>

De wereld, als de woonplaats van de mens, wordt in de Schrift op drie manieren gezien, nl. als:

1. Het rijk van Adam in onschuld, door Gods beschikking (Gen. 1:28).
2. Het rijk van satan in boosheid, door overweldiging (Lukas 4:5, 6).
3. Het rijk van Christus in gerechtigheid, door verlossing en overwinning (Ps. 2:8; 72:8).

Het eerste was, zoals we weten, spoedig ten einde. Adam viel en verbeurde alles. Het derde wacht op de regering van de Messias in macht. Maar het tweede bestaat nog, en bestaat als een voortdurend element van gevaar. De jongste bekeerde wordt geroepen dat gevaar het hoofd te bieden; de oudste gelovige kan zich niet veroorloven het stilzwijgend voorbij te gaan; toch zal God Zijn doel bereiken en trots alles overwinnen.

Bij de verzoeking in de woestijn beroemt de duivel er zich op, dat al de koninkrijken der wereld tot zijn beschikking waren (Matth. 4:9). Vandaar dat haar stoffelijke rijkdom de "mammon der ongerechtigheid" wordt genoemd (Lukas 16:9), en driemaal spreekt de Heer Jezus over de satan als de vorst (overste) van deze wereld (Joh. 12:31; 14:30; 16:11).

In deze betekenis wordt de wereld gezien als een reusachtige organisatie, die zich verzet tegen God en allen die uit God geboren zijn. Haar bestuur wordt niet gezien; maar met al de verstrekkende listigheid van een meester in bedrog uitgevoerd. Haar koers is in overeenstemming met de invloeden die door haar "vorst" en "god" - de geest die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid (Ef. 2:2) - worden uitgeoefend. Haar karakter wordt door besliste vijandschap jegens Christus gekenmerkt. Toen Hij in de wereld kwam vond Hij haat voor Zijn liefde; Hij werd verworpen van Zijn erfenis en tussen twee rovers gekruisigd.

Wat is dan de positie van de gelovige in de wereld? Het is de plaats van getuigen en wachten; getuigenis afleggen, zoals de Heer Jezus deed, van het gezegende doen en aannemen van Gods wil, te midden van mensen die hun eigen wil doen; en wachten tot Hij terugkeert om de teugels van het bestuur in handen te nemen en Gods wil in macht te handhaven. Dan zal Hij de overweldiger verbannen en de koers en het karakter van de wereld volkomen veranderen. Aarde en hemel zullen dan in volmaakte overeenstemming zijn, zodat Gods heilige wil en het ware geluk van de mens tezamen verbonden zijn; en één kostbare Naam - de Naam van Jezus, Die tot Heer en Christus gemaakt is, zal de band zijn die verenigt.

Intussen is het nodig, dat we de bedoelingen en methoden van de tegenwoordige wereldbeheersers in het oog houden. God belasteren en de mens te ruïneren is van den beginne zijn doel geweest, en zal dat tot het einde zijn. In bedrog is zijn succes geweest. Zie 1 Tim. 2:14; Op. 20:10. Zijn methoden verschillen. Hij "verblindt" de zinnen van hen die niet geloven" (2 Kor. 4:4). Hij bedriegt de gelovigen waar hij kan (2 Kor. 11:3) en slaat met vuisten waar hij niet bedriegen kan (2 Kor. 12:7).

Als de apostel Petrus over hem spreekt, zegt hij: "Weest nuchter, waakt". En het is zeker goed nuchter te zijn, als ons verteld wordt, dat zijn doel is te verslinden (1 Petrus 5:8). Hij wil niet slechts onze vreugde bederven en onze dienst verlammen, hij zou als hij kon onze gehele vernietiging voltooien.

Aldoor heeft hij fouten gemaakt tot zijn eigen nadeel en zal dat tot het einde doen. Hij kan niet in de harten van de mensen lezen. Gij alleen. (o Here God) kent de harten van alle kinderen der mensen (1 Kon. 8:39). Hij heeft geen geestelijk onderscheidingsvermogen en kan noch de bedoelingen van God noch de geestelijke oefeningen van Gods kinderen begrijpen. Maar hij kan een eigen oordeel vormen door de handelingen van de mensen, die hij nauwlettend gadeslaat. In Matth. 4 wordt hij de verzoeker genoemd, en er is weinig twijfel, dat hij, ten einde een zekere vorm van eigengerechtig-

heid te kweken, de natuurlijke neigingen en persoonlijke zwakheid van elke gelovige op aarde zo nauwkeurig bestudeert, als hij eens Job en zijn omstandigheden bestudeerde. Als hij ziet, dat een gelovige voor een ogenblik op een vleselijke manier blijk geeft van zelfvoldoening, zal hij proberen hem op een godsdienstige wijze te verlokken door wat tot zelfbewondering zal leiden, of op een populaire wijze tot zelfverheerlijking (1 Joh. 2:16).

Hoe heilzaam dan er aan te denken, dat noch bijzondere gave, noch succes in de dienst, noch bijbelkennis, noch ervaring van jaren, noch alles tezamen enig beletsel kan zijn voor het doel van de verzoeker. In elk van deze dingen kan eigenzinnigheid binnensluipen, en waar dat de toegang verkrijgt, vindt de vijand een doeltreffende open deur. De weg forceren kan hij niet; maar waar hij ooit kan verlokken of tarten tot verborgen werking van onze eigen wil, kan hij gereede toegang vinden. En als eigen wil de deur voor hem opent, houdt zelfvertrouwen ze open.

Aan de andere kant mogen wij met onwankelbaar vertrouwen verwachten, dat, waar gehoorzaamheid met een gewillig hart is en bewuste afhankelijkheid, hij beslist niets kan doen. Gehoorzaamheid sluit volkomen de deur voor hem en afhankelijkheid houdt ze gesloten.

De volmaakte Gehoorzame kon zeggen: "De overste van deze wereld komt en heeft in Mij niets" (Joh 14:30). En als de wil van het vlees onder het oordeel van de dood wordt gehouden, vindt hij ook niets in ons.

Zonder twijfel is de tegenwoordige gedragslijn van de wereld de weg van de menselijke wil, met achter de schermen satanische listigheid, die op zijn gelegenheid wacht. Toen de Heer Jezus, geheel aan de wil van God gewijd, in de wereld kwam, verhief zich dadelijk de oppositie van de wil van de mens tegen Hem; en de uiteindelijke beslissing van de mens gaf de wereld haar ware karakter.

Beschouw één ogenblik de twee mensen in die tijd waarom het ging. In Barabbas hebben we een bijzonder opvallend voorbeeld van de wil van de mens; in de Heer Jezus de volmaakte uitdrukking van de wil van God. Barabbas voerde met een niets ontziende vastberadenheid zijn eigen wil uit, onverschillig wat de kosten voor anderen waren - het gezag getrotseerd (oproer), het bezit geplunderd (diefstal), het leven benomen (moord).

De Heer Jezus voerde Gods wil uit, maar alles ten koste van Zichzelf; de winst voor de eeuwigheid is de onze. Nu komt de proef. Wie van de twee mensen zal door de wereld gekozen worden? De openbare mening werd gevraagd. "Niet Deze, maar Barabbas" was de kreet. "Wij willen niet dat Deze over ons regeert".

De positie van de gelovige, is, in zulk een wereld, geen kleine zaak in een tijd als zovelen die belijden de verworpen Christus lief te hebben, in gevaar zijn om de gunst te zoeken en aan te nemen van dezelfde wereld die Hem uitgeworpen heeft. Eertijds wandelden wij allen "naar de beginselen van deze wereld". Ons eigen ik was ons doel. Maar toen de grote verandering door het werk van de Geest in ons was tot stand gebracht, en een nieuwe geboorte plaats vond, werd een nieuw Voorwerp voor onze aandacht geplaatst: Jezus, de Zoon van God - Jezus Christus, aantrekkelijk in al Zijn uitnemende hoedanigheden, almachtig in kracht. oneindig in wijsheid; Jezus, Die stierf om ons te redden, leeft om ons te dienen en ons tot het einde zal liefhebben. Deze Gezegende is inderdaad "door mensen verworpen, maar door God uitverkoren en dierbaar". Kostbaar voor God; Hij is ook kostbaar voor ons. "Die gij, hoewel gij Hem niet gezien hebt, liefhebt; in Wie gij, hoewel Hem thans niet ziende, maar gelovende, u verheugt met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde" (1 Petr. 1:8).

Liefde - liefde die aan Zijn liefde beantwoordt - of de afwezigheid ervan; dat is het ware geheim van de houding van elk mens jegens deze wereld van heden.

Neem een illustratie. Het huis van een man ligt aan de oever van de een of andere rivier. Voor zijn eigen genoegen neemt hij zijn boot en vertrekt vroeg op een morgen om de rivier af te gaan. Als hij tenslotte terugkeert om naar huis te gaan, bemerkt hij onmiddellijk, dat de stroom die het gemakkelijk maakte stroomafwaarts te varen, tegen hem is als hij stroomopwaarts moet. Maar is hij afschrikt? Als hij zijn hart erop gezet heeft om zijn huis te bereiken, zullen noch stromen noch tegenwinden, noch pas ontdekte hindernissen, noch de gedachte aan de gemakkelijke weg stroomaf-

waarts; hem tegenhouden. Als liefde hem aantrekt, zal de aantrekkingskracht de overwinning behalen.

Zo is het met de kinderen der wijsheid. De stroom van de loop der wereld is tegen hen en zo is haar regeerder. Om voortgang tegen de stroom in te verhinderen, kan hij proberen hen schrik aan te jagen. Om hen te verleiden tot de gemakkelijke weg stroomafwaarts, moge hij schijnbaar trachten hen te steunen. Maar met het doel voor ogen, kunnen ze vrolijk zingen:

Onze harten worden door U naar schitterender dingen daar Boven getrokken.

Daar is de Verlosser, hoe kunnen zij terugkeren? Bovendien zijn ze door de Heilige Geest ernstig gewaarschuwd: “Weet gij niet, dat de vriendschap der wereld vijandschap is tegen God? Wie dan een vriend der wereld wil zijn, die wordt een vijand van God gesteld” (Jak. 4:4). “Hebt de wereld niet lief, noch de dingen die in de wereld zijn. Als iemand de wereld lief heeft, de liefde des Vaders is niet in hem”. Geen wereldsgezindheid kan meer aanstotelijk zijn voor God, dan wereldsgezindheid onder een godsdienstig gewaad. Wereldsgezindheid toegelaten binnen de kerk als een zgn. vermindering voor wereldsgezindheid buiten de kerk. Wat zal het einde zijn? Wij kunnen geestelijk lijden als de wereld om ons lacht, maar we behoeven haar afkeuring niet te vrezen. Gods liefde, Zijn tegenwoordigheid, Zijn goedkeuring zal een overvloedige beloning zijn. Wat betekent de afkeuring van anderen, als Hij ons zegt: “Hebt goede moed”! Petrus kreeg Zijn glimlach en werd uit de gevangenis bevrijd toen Herodes dreigde. Johannes ontving het op Patmos. Ofschoon de wereld zijn verbanning uitsprak, legde de Heer Zijn rechterhand op hem (Op. 1). Paulus had het in de gevangenis te Filippi en het deed hem en zijn metgezel te middernacht zingen. Hij hoorde: “Heb goede moed” van de eigen lippen van Zijn Meester in de burcht te Jeruzalem, en in de gevangenis te Rome kon hij zeggen: “Verblijdt u, verblijdt u”.

Maar dezelfde stem die deze allen bemoedigde en duizenden meer, spreekt nu tot onze harten: “In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen”. Met de vertroosting van Zijn liefde in onze harten kunnen wij goede moed hebben.

“Vertrouwende, dat Hij, Die een goed werk in u begonnen is, het voleindigen zal tot op de dag van Jezus Christus” (Fil. 1:6).

Hoe was dit goede werk begonnen? Met zo’n gevoel van zondige onwaardigheid, dat wij naar Christus verlangden en vreesden Hem te missen. Hoe zal het eindigen? In een eeuwig gewicht van heerlijkheid!

Lees ook:

“Overzicht satanische en demonische invloeden”:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/satan-god-vd-wereld.pdf>